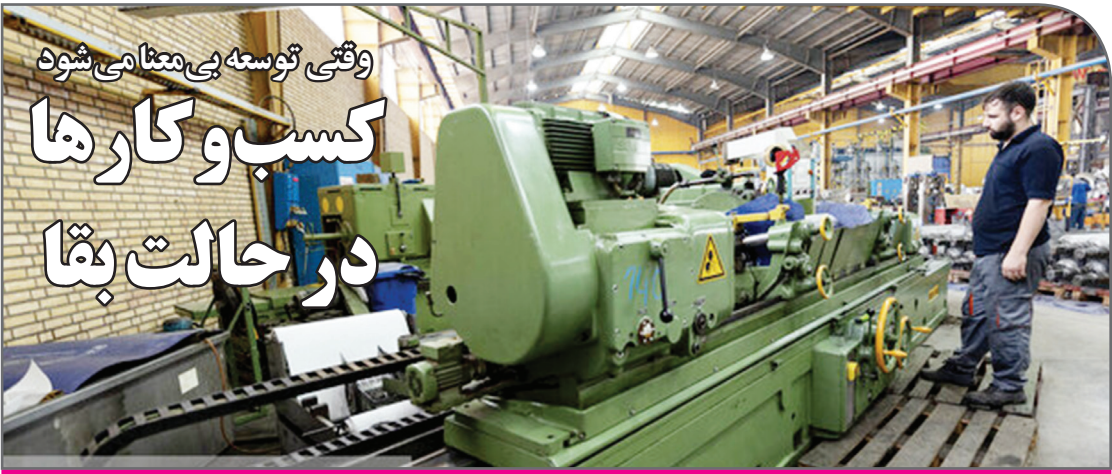

مشتور اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری در روزنامه معذرت www.smtnews.ir/about.html
 صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی و مطبوعاتی «معذرت»
مدیرمسئول: عاطفه خسروی
سازمان آگهی‌ها: ۰۸۱۰۵۲۸۸ - ۰۹۱۹۱۲۵۱۴۰۶ ایمیل آگهی‌ها: ads.smtnews@gmail.com
تلفن: ۰۸۲۱۹۰ (داخلی-۱۰۸)
توزیع و سازمان شهرستان‌ها: ۸۸۱۰۵۲۸۸
تهران، خیابان قائم مقام فر اهانی - کوچه آزادگان شماره ۲۶ - کدپستی ۱۵۸۶۷۲۳۸۱۱
روابط عمومی: pr@smtnews.ir
چاپخانه: صمیم
www.smtnews.ir telegram.me/smtnews tozi.smtnews@gmail.com https://ble.ir/smtnews
عضو انجمن مدیران روزنامه‌های غیردولتی عضو انجمن مدیران رسانه عضو تعاونی مطبوعات

در شرایطی که نرخ تورم نقطه به نقطه به سطوح ۶۰ درصد رسیده و همزمان افت شدید تقاضای موثر، کاهش سرمایه در گردش و نااطمینانی‌های ژئولیتیکی بر فضای کسب و کار حاکم شده است، بنگاه‌های اقتصادی عملا از فاز توسعه عبور کرده و وارد مرحله بقا شده‌اند. در چنین وضعیتی، پرسش کلیدی این است که آیا تاب‌آوری بنگاه‌ها ممکن است و اگر پاسخ مثبت است، این تاب‌آوری چگونه محقق می‌شود؟

این آلارم را جدی بگیرید

بزرگی عدد تورم، بلکه محل اصابت آن است؛ جایی که تورم دیگر یک مفهوم انتزاعی اقتصادی نیست، بلکه مستقیماً به سفره مردم، امنیت غذایی و زیست روزمره خانوارها ضربه می‌زند. تورم ۱۳.۷ درصدی خوراکی‌ها و آشامیدنی‌ها در یک ماه، زنگ خطری است که دیر یا زود پیامدهای اجتماعی و حتی سیاسی خود را نشان خواهد داد. در چنین شرایطی، دیگر نمی‌توان از خانواده‌ها انتظار «مدیریت هزینه» یا «صلاح‌الگوی مصرف» داشت؛ چراکه وقتی نرخ نان، برنج، لبنیات و گوشت با چنین سرعتی افزایش می‌یابد، اساساً چیزی برای مدیریت باقی نمی‌ماند. اقتصاد از مرحله فشار عبور کرده و وارد فاز فرسایش شده است؛ فرسایشی که به‌صورت خاموش، اما مداوم، بنیان معیشت را می‌ساید.

استراتژی بقا

جهان داریم. بسیاری معتقدند؛ ماندگاری در دوران رکود غیرممکن نیست؛ به این شرط که بتوانید با بکارگیری استراتژی بقا از رقبا متمایز شوید. برای قرارگیری در این موقعیت باید «تاب‌آور» شوید. تاب‌آوری صرفاً به‌معنای تحمل شرایط سخت نیست، بلکه توانایی انطباق‌پذیری با حفظ گردش کار، صیانت از نیروی انسانی، برند و دارایی‌های کلیدی و حتی فرصت‌طلبی در دل بحران را دربرمی‌گیرد. بنگاه تاب‌آور، بنگاهی است که در شرایط بی‌ثبات، با مدیریت چابک و تصمیم‌گیری مبتنی بر داده، بتواند خود را بازآرایی کرده و از فروپاشی جلوگیری کند. در واقع پیشرفت بنگاه و فرصت‌طلبی

استراتژی بقای کسب و کار به مجموعه‌ای از اقدامات و تدابیر امکان‌پذیر می‌شود که یک شرکت برای حفظ فعالیت خود در مواجهه با بحران‌ها و چالش‌های غیرمنتظره انجام می‌دهد. این اقدامات شامل برنامه‌ریزی دقیق، مدیریت موثر منابع، انعطاف‌پذیری و نوآوری در شرایط دشوار می‌شود. «شناسایی و بکارگیری استراتژی‌های مناسب و انعطاف‌پذیری در مدیریت کسب‌وکار» همان شاه‌کلیدی است که می‌تواند بقای کسب‌وکار در دوره رکود، را تضمین کند. برای اتخاذ این استراتژی‌ها، نیاز به ابزارهایی مانند تحلیل بازار، آگاهی نسبت تغییرات اقتصادی جهان و پیش‌بینی آینده براساس شاخص‌های اقتصادی در

حلقه مفقوده تاب‌آوری

بعقائد کارشناسان، تاب‌آوری بنگاه‌ها در خلأ شکل نمی‌گیرد. هم‌افزایی میان مدیران بنگاه‌ها، مشاوران مدیریت و سیاست‌گذاران دولتی، شرط عبور از شرایط سخت پیش‌روست. سیاست‌های تثبیت‌گر، کاهش شوک‌های مقرراتی، دسترسی پایدار به انرژی و زیرساخت‌های ارتباطی و پرهیز از تصمیمات ناگهانی، می‌تواند هزینه بقا را برای بنگاه‌ها کاهش دهد. در دوره‌های تعلیق و نااطمینانی، تصمیم‌گیری‌های سرمایه‌گذاری با چالش‌های جدی مواجه می‌شود. سرمایه‌گذاران در شرایطی که چشم‌انداز آینده روشن نیست و امکان پیش‌بینی وضعیت جنگ یا صلح، کاهش یا افزایش تحریم‌ها وجود ندارد، به‌طورطبیعی درنگ بیشتری در ورود به پروژه‌های بلندمدت دارند. این نااطمینانی شدید، برنامه‌ریزی درازمدت را تقریباً غیرممکن می‌کند و باعث می‌شود کسب‌وکارها به‌سمت نقدشوندگی بیشتر و دارایی‌های امن‌تر حرکت کنند. در شرایط تورم بالا، افت تقاضا و تعلیق اقتصادی، توسعه‌خواهی جای خود را به بقاگرایی داده است. با این حال، بقا به‌معنای ایستایی نیست. بنگاه‌هایی که بتوانند با سازگاری، برنامه‌ریزی برای ریسک، مدیریت چابک و حفظ دارایی‌های کلیدی خود حرکت کنند، نه‌تنها از بحران عبور می‌کنند، بلکه در صورت بهبود شرایط، آماده جهش خواهند بود. تاب‌آوری، امروز نه یک انتخاب، بلکه شرط ماندگاری بنگاه‌های اقتصادی است.

سخن پایانی

اکنون نگاه‌ها با نگرانی به ۲ ماه پایانی سال دوخته شده است؛ دوره‌ای که به‌طورسنتی با افزایش تقاضای فصلی، فشار بر بازار ارز و تشدید انتظارات تورمی همراه است. اگر این فشارها با نبود سیاست‌های موثر و پیام‌های متناقض ادامه پیدا کند، سناریوی نزدیک شدن به تورم سرهمی، دیگر یک پیش‌بینی اوراق‌آمیز نخواهد بود، بلکه به یک احتمال جدی تبدیل می‌شود. تجربه‌های پیشین نشان داده است که تورم‌های بالا، اگر در زمان مناسب مهار نشوند، به‌سرعت از کنترل خارج می‌شوند و هزینه مهار آنها چندبرابر می‌شود. در چنین شرایطی، اقتصاد ایران نه‌تنها به اصلاحات عمیق ساختاری نیاز دارد، بلکه بیش از هر چیز محتاج بازسازی اعتماد عمومی است؛ اعتمادی که بدون شفافیت، پذیرش واقعیت و گفت‌وگوی صریح با مردم شکل نخواهد گرفت. تورم ۶۰ درصدی یک عدد است، اما پیام آن روشن‌تر از هر تحلیل پیچیده‌ای است: اقتصاد به نقطه‌ای رسیده که ادامه مسیر فعلی، دیگر قابل‌توجیه نیست.

کارآفرینی در سرزمین امضا‌های طلایی

وقتی از کارآفرینی در ایران صحبت می‌کنیم، نباید فریب شعارها، همایش‌های رنگارنگ و بنرهای پرزرق‌وبرق حمایت از تولید را بخوریم. پرونده این هفته نشان می‌دهد که واقعیت کارآفرینی در ایران نه یک مسیر الهام‌بخش، بلکه اغلب یک میدان مین است؛ میدانی که کارآفرین واقعی، نه با ریسک بازار، بلکه با فساد ساختاری، رانت، بی‌ثباتی و ناکارآمدی سیستماتیک دست‌وپنجه نرم می‌کند. در ادبیات رسمی، کارآفرین قهرمان اقتصاد معرفی می‌شود، اما در عمل، همین قهرمان باید از هفت‌خان مجوزها، امضا‌های طلایی، بخشنامه‌های متناقض و نهادهای پاسخ‌ناپذیر عبور کند. کارآفرینی در ایران بیش از آنکه به خلاقیت و نوآوری وابسته باشد، به میزان تحمل فرد در برابر فرسایش روانی، مالی و اخلاقی بستگی دارد. یکی از اصلی‌ترین مشکلات کارآفرینان، فساد اداری نهادینه‌شده است. فساد در ایران نه یک استثنا، بلکه بخشی از قواعد نانوشته بازی شده است. کارآفرینی که بخواهد طبق قانونی پیش برود، اغلب عقب می‌ماند، زیرا مسیر قانونی، طولانی، پرهزینه و فرسایشی است. در مقابل، آنهایی که به شبکه‌های قدرت، رانت اطلاعاتی یا روابط خاص دسترسی دارند، با سرعتی چندبرابر جلو می‌افتند. این وضعیت نه‌تنها نوآوری را می‌کشد، بلکه مفهوم رقابت سالم را به یک شوخی تلخ تبدیل می‌کند.

مشکل دوم، بی‌ثباتی سیاست‌گذاری است. کارآفرین برای تصمیم‌گیری نیاز به اقی دارد؛ اما در ایران، اقی اقتصادی به‌اندازه عمر یک بخشنامه است. قوانین مالیاتی، گمرکی، ارزی و بیمه‌ای مدام تغییر می‌کنند، بدون آنکه کسی پاسخگوی تبعات این تغییرات باشد. امروز یک کسب‌وکار تشویق می‌شود، فردا همان کسب‌وکار به بهانه‌ای جدید تحت‌فشار قرار می‌گیرد. نتیجه روشن است؛ سرمایه‌گذاران نمی‌کنند، کارآفرین ی‌سا مهاجرت می‌کند یا از نوآوری دست می‌کشد. در این میان، نقش دولت بیش از آنکه تسهیلگر باشد، مانع‌ساز است. دولت هم داور است، هم بازیگر، هم قانون‌گذار و هم مجری تر کیبی خطرناک که زمینه فساد و تبعیض را فراهم می‌کند. شرکت‌های شبه‌دولتی و خصوصی، با دسترسی ویژه به منابع مالی، مجوز و اطلاعات، میدان را برای بخش خصوصی واقعی تنگ کرده‌اند. کارآفرینان، ریسک‌کنند با فعالیت کند که هم قانون را می‌نویسد و هم از آن عبور می‌کند. مسئله مهم دیگر، دسترسی ناعادلانه به منابع مالی است. نظام بانکی به‌جای حمایت از ایده‌های نو، ترجیح می‌دهد به پروژه‌های کم‌ریسک اما رانتی، وام بدهد. کارآفرین جوان با طرح نوآورانه رد می‌شود یا در پیچ‌وخم وثیقه‌ها و ضامن‌ها گم می‌شود. در مقابل وام‌های کلان با کمترین نظارت به افراد خاص می‌رسد و وقتی بازپرداختی در کار نیست، نه‌ایتن بدهی‌ها تعیین‌تکلیف می‌شوند؛ یعنی از جیب عموم مردم. از سوی دیگر، فرهنگ شکست در ایران هنوز پذیرفته نشده است. کارآفرینی ذاتاً با شکست گره خورده است، اما در ایران، یک شکست می‌تواند پایان کامل مسیر حرفه‌ای باشد. قوانین ورشکستگی به‌جای حمایت، مجازات می‌کنند و همین باعث می‌شود بسیاری از کارآفرینان، ریسک‌کنند با فعالیت خود را پنهان نگه دارند. نکته دردناک‌تر این است که در چنین فضایی، واژه کارآفرین نیز دچار تحریف شده است. امروز هر فردی که به رانت وصل است یا از شکاف‌های قانونی سود می‌برد، کارآفرین نامیده می‌شود، در حالی که کارآفرین واقعی کسی است که ارزش خلق می‌کند، اشتغال پایدار می‌سازد و بدون تکیه بر فساد رتیک می‌کند. این جابه‌جایی مفهومی، یکی از خطرناک‌ترین آسیب‌هاست، چون فساد را بزرگ می‌کند و آن را به‌عنوان موفقیت جا می‌زند. پرونده این هفته نشان می‌دهد که اگر قرار است کارآفرینی در ایران جان بگیرد، راهش نه شعار است و نه نمایش. مبارزه واقعی با فساد، شفافیت در تصمیم‌گیری، حذف امضا‌های طلایی، ثبات سیاسی و عقب‌نشینی دولت از تصدی‌گری پیش‌شرط‌های غیرقابل‌چشم‌پوشی هستند.

بدون این اصلاحات، هر حرفی از حمایت از کارآفرینان، چیزی جز مصرف رسانه‌ای و فریب‌افکار عمومی نخواهد بود. کارآفرینان ایران نه معجزه می‌خواهند و نه امتیاز ویژه؛ فقط می‌خواهند بازی عادلانه باشد. خواسته‌ای ساده، اما در ساختاری که به بی‌عدالتی عادت کرده، همین سادگی، رادیکال و تهدیدکننده به نظر می‌رسد.

اقتصاد جهانی بر پایه توسعه پایدار

توسعه پایدار رویکردی است که هدف آن رفع نیازهای نسل حاضر و حفظ منابع برای نسل‌های آینده است. برای تغییرات جهانی با تمرکز بر تولید و کنترل مصرف مسئولانه مردم برای حفظ کره زمین به نیرویی توانمند نیازمند است. گزارش اقتصاد دیجیتال ۲۰۲۴ تأثیرات زیست‌محیطی رو به رشد اقتصاد دیجیتال در حال گسترش جهان را تحلیل می‌کند. این گزارش خواستار اقدام جسورانه از سوی سیاست‌گذاران، رهبران صنعت و مصرف‌کنندگان است.

این گزارش مفصل نشان می‌دهد که در حالی که دیجیتالی شدن باعث رشد اقتصاد جهانی می‌شود و فرصت‌های منحصربه‌فردی را برای کشورهای در حال توسعه ارائه می‌دهد، پیامدهای زیست‌محیطی آن پرمخاطره می‌شود.

کشورهای در حال توسعه به دلیل شکاف‌های موجود دیجیتال و توسعه به‌طورنابرابر هم از نظر اقتصادی و هم از نظر زیست‌محیطی تحت‌تأثیر قرار می‌گیرند، اما آنها این ظرفیت را دارند که از این تغییر دیجیتال برای تقویت توسعه در کشور خود استفاده کنند.

تقویت همکاری بین کشورها باعث می‌شود از دسترسی عادلانه به فناوری‌ها و منابع دیجیتال اطمینان حاصل شود و حال که ناگزیر جهان پیرامون با سرعتی شگفت‌انگیز به سمت دیجیتالی شدن پیش می‌رود، نباید مدیریت منابع و انرژی و تحلیل اقتصاد جهانی نیز از این حیث دور بماند.

گزارش اقتصاد دیجیتال ۲۰۲۴ بر نیاز فوری به استراتژی‌های پایدار و فراگیر از دیدگاه زیست‌محیطی تأکید می‌کند. فناوری‌های دیجیتال و زیرساخت‌ها به‌شدت به مواد اولیه و منابع انرژی بستگی دارد و همراه با نیازهای رو به رشد آب و انرژی، تلفات فزاینده‌ای را بر کره زمین وارد می‌کند. برای مثال، تولید و استفاده از دستگاه‌های دیجیتال، مراکز داده و شبکه‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات حدود ۶ تا ۱۲ درصد از مصرف جهانی برق را تشکیل می‌دهند. تجارت و توسعه سازمان ملل متحد خواستار تنظیم و اجرای استراتژی‌های پایدار و عادلانه برای کاهش تأثیرات زیست‌محیطی رو به رشد اقتصاد دیجیتال است.

کشورهای در حال توسعه تأثیرات زیست‌محیطی اقتصاد دیجیتال را به دوش می‌کشند اما مزایای نسبتاً کمی از دیجیتالی شدن مواد معدنی کلیدی دریافت می‌کنند. کشورهای در حال توسعه به طور نامتناهیی از تأثیر تغییرات آب و هوایی رنج می‌برند. با این حال، آنها در بهره‌بردن از مزایای اقتصاد دیجیتال جهانی ناکام هستند. این نابرابری باید معکوس شود.

دیجیتالی شدن یک استقبال و یک محرک ضروری برای رشد اقتصاد جهانی است. با این حال، باید فراگیر و پایدار باشد، زیرا دیجیتالی شدن سریع نگرانی‌های زیست‌محیطی را تشدید می‌کند.

ظهور فناوری‌های جدیدتری مانند هوش مصنوعی و استخراج ارزهای دیجیتال مصرف انرژی را به میزان قابل‌توجهی افزایش داده است. به عنوان مثال، مصرف انرژی استخراج بیت‌کوین بین سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۲۳، ۳۴ برابر افزایش یافت و به حدود ۱۲۱ تراوات ساعت رسید.

در سال ۲۰۲۰، انتشارات اقتصاد دیجیتال ۱.۵ تا ۳.۲ درصد از انتشار گازهای گلخانه‌ای جهانی را شامل شد. با توجه به اثرات زیست‌محیطی اقتصاد دیجیتال، ما باید سیاست‌های زیست‌محیطی و دیجیتال را یکپارچه کنیم.

امروزه کشورهای در حال توسعه، تولیدکنندگان کلیدی مواد معدنی حیاتی ضروری برای اقتصاد دیجیتال هستند، آنها کلید رشد اقتصاد دیجیتالی را که شاهد آن هستیم، در دست دارند. می‌توانیم دیدگاه مثبتی براساس فرصت‌ها داشته باشیم، زیرا به اقتصاد دیجیتال برای تسریع و رشد نیاز داریم.

افزایش ۵۰۰ درصدی تقاضا برای مواد معدنی حیاتی برای دیجیتالی شدن تا سال ۲۰۵۰ پیش‌بینی می‌شود که ناشی از وسایل الکترونیک مصرفی، باتری‌های خودروهای الکتریکی و ذخیره انرژی تجدیدپذیر است.

همچنین با توجه به اهمیت روزافزون خودروهای برقی، تقاضا برای باتری‌های خودروهای برقی به سرعت در حال افزایش است. اگرچه تعداد این باتری‌ها که به پایان عمر خود می‌رسند در حال حاضر ناچیز است، اما مطالعات برای تعیین کمیت جریان و موجودی آنها به‌تدریج اهمیت پیدا خواهد کرد، زیرا ظرفیت بالایی برای استفاده مجدد دارند و حاوی برخی مواد ارزشمند اقتصادی هستند.

پیش‌بینی تعداد باتری‌هایی که قرار است سالانه تا ۲۰۵۰ استفاده شوند، مهم است.

«آگهی مناقصه عمومی شماره ۲۹۱۰۰۵۲۶۵۰۰۴۰۰۲۰۰۴»

شهرداری کرج در نظر دارد برابر بودجه مصوب شورای اسلامی شهر، پروژه مندرج در جدول ذیل را از طریق مناقصه عمومی به پیمانکاران واجد شرایط واکذار نماید.

ردیف	شرح پروژه	مبلغ سپرده به ریال	رتبه لازم	درصد نهاتر
۱	خرید، نصب، پشتیبانی و بروزرسانی ذخیره‌ساز پردازش تصویر	۱۹,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰	ارائه رزومه و اساسنامه مرتبط و ارائه گواهینامه فنی افنا در گرایش نصب و پشتیبانی محصولات فنا	۵۰٪ نقد

۱- سپرده شرکت در مناقصه به یکی از روش‌های ذیل ارائه گردد: ضمانتنامه بانکی معادل مبلغ فوق که به مدت ۹۰روز اعتبار داشته و قابل تمدید باشد و یا واریز فیش نقدی به مبلغ فوق به حساب ۷۰۰۷۸۶۹۴۸۶۲۳ بانک شهر ۲- برندگان نفر اول و دوم مناقصه هرگاه حاضر به انعقاد قرارداد نشوند سپرده آنان به ترتیب ضبط خواهد شد. ۳- مبلغ ۵,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال به عنوان هزینه خرید اسناد به حساب ۷۰۰۷۸۵۳۱۳۷۹۵ به نام شهرداری کرج از طریق سامانه الکترونیک دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir می‌بایست واریز گردد. ۴- متقاضیان می‌توانند از تاریخ انتشار آگهی تا ساعت ۱۴:۰۰ تاریخ ۱۴۰۴/۱۱/۳۰ جهت خرید اسناد مناقصه به سامانه الکترونیک دولت (ستاد) مراجعه نمایند. ۵- شرکت‌کنندگان می‌بایست ضمن بارگذاری ضمانتنامه شرکت در مناقصه در سامانه ستاد، نسبت به تحویل اصل ضمانتنامه تا ساعت ۱۴:۰۰ تاریخ ۱۴۰۴/۱۲/۱۰ به آدرس کرج - میدان توحید - بلوار بالال - امور قراردادهای و پیمانها شهرداری کرج واقع در طبقه هفتم اقدام نمایند. ۶- در صورت بروز هرگونه تناقض در موارد مندرج در آگهی با سامانه ستاد، ملاک عمل سامانه ستاد خواهد بود. ۷- پیشنهادهات رسیده در مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۱۱ در کمپسیون عالی معاملات شهرداری کرج مطرح و پس از بررسی و کنترل، برنده مناقصه اعلام خواهد شد. لازم بذکر است شرکت‌کنندگان مجاز به حضور در جلسه بازگشایی پاکات خواهند بود. ۸- هزینه چاپ آگهی به عهده برنده مناقصه می‌باشد.

* جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۳۵۹۳۲۱۱-۰۲۶ تماس و یا به سایت www.karaj.ir مراجعه نمائید.

اداره امور قراردادهای و پیمانها- شهرداری کرج